

Številka: U-I-92/17-6
Up-489/17-5
Datum: 21. 7. 2017

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe Antona Mohoriča, Novo mesto, na seji 21. julija 2017

sklenilo:

- 1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka 327. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr. in 27/16) v zvezi z drugim odstavkom 178. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 28/09, 51/10, 26/11, 53/14 in 54/15) ter drugega, tretjega in četrtega odstavka 395. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v zvezi z 210., 220 in 221. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju se zavrže.**
- 2. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. Cst 166/2017 z dne 11. 4. 2017 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Kranju št. St 3307/2014 z dne 12. 1. 2017 se ne sprejme.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Sodišče prve stopnje je odločilo, da mora pritožnik v treh mesecih po prejemu tega sklepa izprazniti nepremičnino, ki v naravi predstavlja mansardno stanovanje, in jo izročiti upravitelju. Pojasnjuje, da je bil izdan sklep o prodaji te nepremičnine in da je bila prodaja uspešna. Nepremičnina naj bi bila na podlagi sklepa o izročitvi kupcu tudi izročena. Na podlagi tega pravnomočnega sklepa naj bi bila v zemljiški knjigi izvedena vknjižba lastninske pravice v korist kupca. Sodišče je zato na podlagi

drugega odstavka 395. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) pritožniku naložilo, da v treh mesecih nepremičnino izprazni. Višje sodišče je zavrnilo pritožnikovo pritožbo in potrdilo odločitev sodišča prve stopnje. Pritrdilo je razlogom sodišča prve stopnje in še pojasnilo, da je bila uporaba mansardnega stanovanja v izključni lasti oziroma uporabi pritožnika na podlagi sodne poravnave.

2. Pritožnik izpodbijanima odločitvama sodišč očita kršitev drugega odstavka 14. člena, 33. in 35. člena in prvega odstavka 50. člena Ustave ter 13. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP). Meni, da nepremičnina, ki je bila v njegovi lasti do ene polovice, ne more biti predmet prodaje, ker njena delitev ni mogoča. Zato naj bi bila prodajna pogodba nična in ga naj odločitve sodišč glede na tretji odstavek 329. člena ZFPPIPP ne bi zavezovale. Poleg tega naj bi bila prodajna cena prenizka. Zaradi takega protipravnega ravnanja naj bi bili Republika Slovenija, upravitelj in kupec odškodninsko odgovorni na podlagi 26. člena Ustave. Pritožnik zato zahteva odstranitev škodne nevarnosti oziroma odločitev o njegovi pravici.

3. Pritožnik vlaga tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti v 1. točki izreka navedenih zakonskih določb. Ustavnemu sodišču predlaga, naj jih razveljavi zaradi neskladja z drugim odstavkom 14. člena Ustave in naj naloži njihovo uskladitev z nekaterimi določbami Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ).

B.

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena ZUstS je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma njegov pravni položaj. Pravni interes pobudnika za vložitev pobude temelji na vloženi ustavni pritožbi. Izpodbijani tretji odstavek 327. člena ZFPPIPP pri odločanju sodišč ni bil uporabljen. Glede na navedeno morebitna ugoditev pobudi v tem delu na pravni položaj pobudnika ne bi mogla vplivati. To pomeni, da pobudnik ne izkazuje pravnega interesa za začetek postopka za oceno ustavnosti navedene zakonske določbe, zato jo je bilo treba v tem delu zavreči iz tega razloga (1. točka izreka).

5. Sicer pa je glede izpodbijanih drugega, tretjega in četrtega odstavka 395. člena ZFPPIPP iz pobudnikovega predloga Ustavnemu sodišču, kako naj glede vložene pobude presodi, mogoče razumeti, da zatrjuje neskladnost teh določb z nekaterimi določbami ZIZ. Tega predloga pa pobudnik ne utemelji. Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhajajo, da Ustavno sodišče presoja skladnost dveh zakonov ali določb istega

zakona le, če bi medsebojna neskladnost kršila načela pravne države in s tem 2. člen Ustave (npr. odločba št. U-I-299/96 z dne 12. 12. 1996, Uradni list RS, št. 5/97, in OdlUS V, 177). Sicer pa Ustavno sodišče ni pristojno odločati niti o medsebojni skladnosti dveh zakonov, niti o medsebojni skladnosti določb istega zakona (prvi odstavek 160. člena Ustave in prvi odstavek 21. člena ZUstS). Kot je bilo pojasnjeno, pobudnik glede medsebojnega neskladja ne podaja nobenih navedb niti zatrjevanj o kršitvi načel pravne države oziroma tudi sicer v zvezi s tem ne podaja nobenih razlogov.

6. Pobudnik zatrjuje neskladje določb 395. člena ZFPPIPP tudi z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Predlaga, naj Ustavno sodišče njihovo protiustavnost ugotovi po uradni dolžnosti, in navaja, da zato zatrjevane protiustavnosti ni dolžan posebej utemeljevati. Razlogov, s katerimi bi moral utemeljevati zatrjevano protiustavnost, torej ne navaja.¹ Drugi odstavek 24.b člena ZUstS določa, kaj mora vsebovati pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti zakona ali drugega predpisa. Med drugimi zahtevami je izrecno določeno, da mora pobuda vsebovati razloge neskladnosti izpodbijanih členov predpisa z Ustavo ali zakonom (drugi odstavek 24.b člena v zvezi s tretjo alinejo prvega odstavka 24.b člena ZUstS). Pobudnik mora torej jasno navesti, v čem je protiustavnost izpodbijane ureditve. Ker pobudnik v obravnavani zadevi ni navedel razlogov, iz katerih naj bi bile izpodbijane zakonske določbe protiustavne, je Ustavno sodišče pobudo zavrglo tudi v preostalem delu (1. točka izreka).

7. Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, ker zatrjevane kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin niso podane (2. točka izreka).

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena in drugega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica

¹ Pritožnik sicer v okviru navedb v ustavni pritožbi zatrjuje, da bi morale Ustavno sodišče v okviru presoje navedenih določb 395. člena ZFPPIPP po uradni dolžnosti urediti višino prodajne cene nepremičnin, ki ni nikjer zakonsko urejena. Četudi štejemo, da je s tem zatrjeval neskladje navedenih določb z drugim odstavkom 14. člena Ustave, pa to ni razlog, s katerim bi bilo mogoče to protiustavnost utemeljiti.